

Den enda stunden

Johan Ludvig Runeberg

Allena var jag,
han kom allena,
förbi min bana
hans bana ledde.
Han dröjde icke,
men tänkte dröja,
han talte icke,
men ögat talte. –
Du obekante,
du välbekante!
En dag försvinner,
ett år förflyter,
det ena minnet
det andra jagar;
den korta stunden
blev hos mig evigt,
den bittra stunden,
den ljuva stunden.

Den första gång jag såg dig

Birger Sjöberg

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
på förmiddan, då solen lyste klar,
och ängens alla blommor av många hundra slag,
de stodo bugande i par vid par.
Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden,
där smög en bölja kärleksfull till snäckan uti sanden.
Den första gång jag såg dig, det var en sommardag,
den första gång jag tog dig uti handen.

Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera;
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
så bländande och grann som aldrig mera.

Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
och vågens frus i alla fulla fall.
Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betaga.

Dina ögon äro eldar

Erik Axel Karlfeldt

Dina ögon äro eldar, och min själ är beck och kåda.
Vänd dig från mig, förr'n jag tändes som en mila
innantill!
En fiol jag är med världens alla visor i sin låda,
du kan bringa den att spela, hur du vill och vad
du vill.

Vänd dig från mig, vänd dig till mig! Jag vill brinna,
jag vill svalna.
Jag är lust och jag är längtan, gränsbo mellan höst
och vår.
Spända äro alla strängar; låt dem sjunga, rusigt galna,
i en sista dråplig högsång alla mina kärleksår.

Vänd dig till mig, vänd dig från mig! Som en höst-
kväll låt oss brinna;
stormens glädje genomströmmar vårt banér av blod
och gull —
tills det lugnar och jag ser i skymning dina steg för-
svinna,
du, den sista, som mig följde för min heta ungdoms
skull.

Du kunde ju ej veta

Vilhelm Ekelund

Du kunde ju ej veta...
ack, jag är ej som jag synes;
sköna ting uti min själ tyst bo,
medan stelnad, stum, orörlig
invid livets flod jag sitter,

ville

sträcka ut min hand – jag kan ej.

: Gymnasium **Tema:** Fattigsverige, Kärlek, Olycklig kärlek

Den dära stugan vid ån är Hagen,
där gamle Anders i Hagen bor
– jag minns, hur Elin, den enda dottern,
gick förr och trallade hela dagen
i mon därborta med Hagens kor.

Hon var den gladaste bland de glada,
i lek och dans var hon alltid bäst,
och flink i spisen och flink på logen
– men ofta ser en, att det tar skada,
som växer vackrast och lofvar mest.

Det kom en främmande man till dalen,
han mötte Elin i skogen tidt,
ock det gick rykten omkring i bygden,
och stackars Elin blef vild och galen
– i våras dränkte hon barnet sitt.

Jag minns den stunden, då hon blef tagen,
hon skrek ej, grät ej, blef endast hvit
– till fyra år blef hon dömd af lagen
– en kan förstå, det är sorg i Hagen,
och det är ingen, som näns gå dit.

Och gamle Anders han står vid skjulet
betryckt och krokig och hugger ved.
Han var en gubbe, som log beständigt,
– nu är hans ansikte skyggt och mulet,
hans läppar skälfva, han tittar ned.

Han viker undan för folkets blickar,
han talar icke med någon mer,
han går och grämer sig djupt i själen,

han ser åt sidan, när någon nickar,
och gråter bittert, när ingen ser.

En kärleksvisa

Gustaf Fröding

Jag köpte min kärlek för pengar,
för mig var ej annan att få,
sjung vackert, I skorrande strängar,
sjung vackert om kärlek ändå.

Den drömmen, som aldrig besannats,
som dröm var den vacker att få,
för den, som ur Eden förbannats
är Eden ett Eden ändå.

Från en stygg flicka

Karin Boye

Jag hoppas du inte alls har det bra.
Jag hoppas du ligger vaken som jag
och känner dig lustigt glad och rörd
och yr och ängslig och mycket störd.

Och rätt som det är, så får du brått
att lägga dig rätt för att sova gott.
Jag hoppas det dröjer en liten stund...
Jag hoppas du inte får en blund!

Melodi

Bo Bergman

Bara du går över markerna,
lever var källa,
sjunger var tuva ditt namn.
Skyarna brinna och parkerna
susa och fälla
lövet som guld i din famn.

Och vid de skummiga stränderna
hör jag din stämmas
vaggande vågsorl till tröst.
Räck mig de älskade händerna.
Mörkret skall skrämmas.
Kvalet skall släppa mitt bröst.

Bara du går över ängarna,
bara jag ser dig
vandra i fjärran förbi,
darra de eviga strängarna.
Säg mig vem ger dig
makten som blir melodi?

Minne

Karin Boye

Stilla vill jag tacka mitt öde:
aldrig jag mister dig helt.
Som en pärla växer i musslan,
så inom mig
gror ditt daggiga väsen ljuvt.
Om till sist en dag jag har glömt dig
då är du blod av mitt blod,
då är du ett med mig –
det gudarna give.

Minnet

Dan Andersson

Vi gingo över Raiskis
frusna, vida vatten,
och sågo masugnsflammorna
från Romebergabron.
Och solen sjönk så sakta,
i stänk av guld mot bergen,
och sakta kröpo skuggorna
bland enarna på mon.

Som eld och ljus mig smekte
dina mjuka jungfruhänder,

i himlens kalla stjärnglans
såg jag ditt mörka hår.
Och het av lust jag smekte
ditt bröst och dina länder,
och fick av dig det heliga
som endast mannen får,

och nu är allt ett minne,
en saga från i går.

Morgon

Karin Boye

När morgonens sol genom rutan smyger,
glad och försiktig,
lik ett barn, som vill överraska
tidigt, tidigt en festlig dag --
då sträcker jag full av växande jubel
öppna famnen mot stundande dag --
ty dagen är du,
och ljuset är du,
solen är du,
och våren är du,
och hela det vackra, vackra,
väntande livet är du!

Nu öppnar nattglim sin krona

Erik Axel Karlfeldt

Nu öppnar nattglim sin krona
i åkrarnas yviga korn,
och älgturen söker den hona
han vann med sitt stridbara horn,
nu teckna slätterblomma
och glimtande ögontröst
den skymningsväg jag vill komma
som förr till min älskades bröst.

Högt ropar knarren, min sträva
men eldiga näktergal,
och månjungfrun tömmer sin stäva
i purpurn från dagens pokal.

Jag stiger mot vreten, som rundar
behagligt sin slumrande barm.
Då kommer ur dalar och lundar
min älskade lidelsevarm.

På hösläden lägret jag reder
av jungfru Marie halm.
Där vill jag hos dig sjunka neder
i hässjornas ångande kvalm —
en jordson, stark och härdig
fast ljuvligt berusad och matt,
din rika kärlek värdig,
mörkögda Augustinatt.

Sorg och glädje

Johan Ludvig Runeberg

Sorg och glädje båda
bodde i mitt hjärta,
sorg i ena kammarn,
glädje i den andra.
Oförsonligt skilda,
rådde än den ena,
än den andra, ensam.
Sen den enda kom dit
lär hon öppnat dörren
och förenat båda;
ty min sorg är sällhet,
och min glädje vemod.

Kärlek

Edith Södergran

Min själ var en ljusblå dräkt av himlens färg;
jag lämnade den på en klippa vid havet
och naken kom jag till dig och liknade en kvinna.
Och som en kvinna satt jag vid ditt bord
och drack en skål med vin och andades in doften av några rosor.
Du fann att jag var vacker och liknade något du sett i drömmen,
jag glömde allt, jag glömde min barndom och mitt hemland,

jag visste endast att dina smekningar höllo mig fången.
Och du tog leende en spegel och bad mig se mig själv.
Jag såg att mina skuldror voro gjorda av stoft och smulade sig sönder,
jag såg att min skönhet var sjuk och hade ingen vilja än – försvinna.
O, håll mig slutet i dina armar så fast att jag ingenting behöver.

Den tysta kärleken

Hedvig Charlotta Nordenflycht

Jag älskar, döljer lågan:
Jag nöjes av plågan:
Jag lider:
Jag kvider:
Älskar utan hopp:
I tveksam fruktan kämpar:
Med kvävda suckar dämpar
Den smärta,
Mitt hjärta
I tysthet fräter opp.
O aldraljuvsta börda!
O söta kärleks kval!
Att hemligt kunna vörda
Sitt höga val.

Dagen svalnar...

Edith Södergran

I.

Dagen svalnar mot kvällen ...
Drick värmen ur min hand,
min hand har samma blod som våren.
Tag min hand, tag min vita arm,
tag mina smala axlars längtan ...
Det vore underligt att känna,
en enda natt, en natt som denna
ditt tunga huvud mot mitt bröst.

II.

Du kastade din kärleks röda ros
i mitt vita sköte –
jag håller fast i mina heta händer
din kärleks röda ros som vissnar snart ...
O du härskare med kalla ögon,
jag tar emot den krona du räcker mig,
som böjer ned mitt huvud mot mitt hjärta ...

III.

Jag såg min herre för första gången i dag,
darrande kände jag genast igen honom.
Nu känner jag ren hans tunga hand på min lätta arm ...
Var är mitt klingande jungfruskraft,
min kvinnofrihet med högburet huvud?
Nu känner jag ren hans fasta grepp om min skälvande kropp,
nu hör jag verklighetens hårda klang
mot mina sköra, sköra drömmar.

IV.

Du sökte en blomma
och fann en frukt.
Du sökte en källa
och fann ett hav.
Du sökte en kvinna
och fann en själ –
du är besviken.